

Svar på skriftligt spörsmål om Finlands beredskap inför en ny migrationskris

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spörsmål SS 136/2019 rd undertecknat av riksdagsledamot Jukka Mäkynen /saf:

Ämnar Finlands regering förhindra eventuella nya stora migrationsströmmar till Finland och

kommer en eventuell ny migrationskris att finansieras ur statsbudgeten eller kommer statens låntagning att öka?

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

Finland tacklar migrationsfrågan på ett övergripande sätt med målet att ingripa i de bakomliggande orsakerna till migrationen. Vid sidan om att påverka orsakerna till migrationen är det väsentligt att stödja länderna i ursprungsområdena och längs migrationsrutterna. Dessa länder bär en betydande del av ansvaret gällande migrationsrörelser och flyktingskap på global nivå. Ett extensivt samarbete med internationella och regionala aktörer samt i synnerhet med Internationella Organisationen för migration (IOM) och FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) är nödvändigt för att kunna ge områdena det stöd de behöver mest.

Vår beredskap att bedöma och förbereda oss på migration har förbättrats. Vid Migrationsverkets enhet för mottagande verkar en lägescentral som för myndigheter och politiska beslutsfattare producerar en aktuell lägesbild över migrationen. Den riksomfattande och regionala beredskapsplaneringen har uppdaterats och myndigheternas kompetens och riskbedömning har utvecklats. Myndigheterna genomför kontinuerligt beredskapsplanering även för omfattande migration.

I det skriftliga spörsmålet anføres att alla asylsökande år 2015 kom till Finland via trygga länder, varvid Finland med stöd av Dublinbestämmelserna hade kunnat låta bli att ta emot dessa personer och snabbavvisa dem genast vid gränsen till Sverige. Detta stämmer inte.

I Europeiska unionen gäller en gemensam politik för asylfrågor och de omfattas av ett gemensamt europeiskt asylsystem. I EU har man kommit överens om att när en medborgare i ett tredje land lämnar in en asylansökan i en medlemsstat, fastställs den medlemsstat som ansvarar för hand-

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 136/2019 rd

läggningen av ansökan på basis av EU:s så kallade förordning om fastställande av ansvar (Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, den så kallade Dublinförordningen). Medlemsstaterna ska handlägga varje ansökan om internationellt skydd som lämnas in av en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som gäller på någon av medlemsstaternas territorium, inklusive vid gränsen eller i transitområden.

Finland underlät inte att tillämpa förordningen år 2015. Däremot har Finland iakttagit och strävat efter att i varje enskilt fall fastställa om någon annan medlemsstat är ansvarig för handläggningen av ansökan. År 2015 kunde tredjelandsmedborgare förflytta sig från en medlemsstat till en annan och slutligen även till Finland. De sökande hade inte gjort någon asylansökan innan de kom till Finland och deras fingeravtryck hade inte tagits då de anlände till EU. På grund av detta var det då mycket svårt att fastställa vilken medlemsstat som skulle ansvara för handläggningen av asylansökningarna. År 2015 var inte Sverige i majoriteten av fallen den medlemsstat som de sökande först anlände till när de reste in i EU. De sökande kunde därför inte på grundval av förordningen om fastställande av ansvar återsändas till Sverige enbart på grund av att de anlände till Finland via Sverige.

Antalet asylsökande som anlände till EU-området ökade avsevärt 2015, vilket ledde till att antalet asylsökande ökade också i Finland. Då upptäckte vi också att det nuvarande europeiska asylsystemet inte fungerade som det borde ha fungerat, utan ledde till olika behandling av asylsökande på olika håll i EU, vilket delvis ledde till att asylsökande flyttade sig från en medlemsstat till en annan. Det är viktigt att vi främjar ett gemensamt och fungerande asylsystem i EU för att vi ska få till stånd ett system som fungerar i alla situationer. Finland strävar även i fortsättningen efter att samarbeta inom EU för att nå detta mål.

I statsbudgeten ska det enligt 84 § 1 mom. i grundlagen tas in uppskattningar av de årliga inkomsterna och anslag för de årliga utgifterna, anges ändamålen för anslagen och tas in övriga budgetmotiveringar. All statlig verksamhet finansieras genom statsbudgeten. Statens låntagning omfattas av riksdagens beslutanderätt, men regeringen är skyldig att vid behov ge en tilläggsbudgetproposition, av vilken framgår att något inom ramen för gällande lagstiftning inte annars kan skötas. Budgetutgifterna ska alltid täckas (84 § 2 mom. i grundlagen) bland annat genom att ta lån, sälja egendom eller omfördela utgifterna enligt riksdagens beslut.

Helsingfors 21 oktober 2019

Inrikesminister Maria Ohisalo